

[Knud Damgaard.]

Til slut blot en enkelt bemærkning til fru Kirsten Jacobsen. Jeg var lidt overrasket over, at man var i tvivl om, hvad beboerdemokrati egentlig var. Er demokrati da ikke dette, at man sætter sig ned og forhandler, at man gennem høringer finder frem til, hvilke synspunkter der rører sig i to eller flere lejre? Da man ved, at det er fastlagt, hvad der må indgå i overvejelse om lejeforhøjelser, ja, så har man altså også en mulighed for ad den vej at finde frem til en vis opbremsning i hvert fald i forhold til urimelige krav, og det er vel også en form for demokrati.

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg allerførst sige tak til hr. Knud Damgaard, fordi han så kraftigt understregede, at der rent faktisk her i folketinget findes et flertal for et frit boligmarked. Hvis man ellers vil benytte sig af det. Det skal jeg ikke lægge socialdemokratiet, men de andre forligspartier til last at man ikke har villet. Når der har været den enorme debat mellem hr. Svend Jakobsen og hr. Henning Philipson om det tilstedelige i at deltage i dette boligforlig, så vil jeg da sige: jeg synes, det er mere utilstedeligt, at de andre deltog, for det forlig, vi her har, det er for 75 pct.s vedkommende socialdemokratisk.

Når hr. Brixtofte siger, vi vil have alt eller intet, vil jeg gerne citere Folketingstidende 1972-73, sp. 7173, hvor venstres politiske ordfører udtaler:

„Når vi skal bedømme det samlet, tror jeg nok, at en væsentlig baggrund for venstre vil være en fornemmelse af, at folk må være lede og kede af alle disse reguleringer, detaljer, ændringer og indgreb. Vores boligpolitik er blevet en bygning med tårne og spir og karnapper og alt muligt, og den er bogstaveligt talt ikke til at finde ud af for nogen mennesker.“

Hvis venstres boligpolitiske ordfører i dag havde haft samme holdning, så tror jeg ikke, man ville have sagt, at det var en alt eller intet-politik. Det er simpelt hen et spørgsmål om at begynde og begynde på et fornuftigt sted.

Hr. Gudme har en formodning om, at vi får afskaffet de midlertidige reguleringsregler, men hr. Gudme ved jo også godt, det havde man også for 35 år siden. Tror hr.

Gudme stadig væk på, at vi får dem afskaffet?

Jeg vil godt påpege, som hr. Gudme gjorde det, at lejere, som kommer for sent med husleje, ikke ud i al fremtid skal kunne betale deres husleje for sent, uden at der sker noget derved.

Hr. Bendix sagde, at målet for det konservative folkeparti var et frit boligmarked, og at han ikke håbede, restriktionerne skulle få 40 års jubilæum. Hvis hr. Bendix stadig væk går med på restriktionsvognen, så oplever restriktionerne deres 100 års jubilæum. Må jeg bruge et citat, når hr. Bendix så flot i dag siger, at han går ind for forkøbsret til lejere? I betænkningen fra skatte- og afgiftsudvalget fra forrige samling siger hr. Bendix som ordfører for det konservative folkeparti: „Støtten til det sociale boligbyggeri nedbringes ved, at man sælger ejerlejligheder og nedsætter byggeriet til 5.000 lejligheder om året“. Det er dog noget helt andet end det, vi har hørt hr. Bendix sige her i dag.

Der blev også sagt fra hr. Bendix' side, at 20.000 personers reglen skulle gælde efter forliget, men at kommunalbestyrelserne skulle kunne ophæve reglen. Tror hr. Bendix selv på det? Han ved jo udmærket godt, at der i langt de fleste af de kommuner er et socialdemokratisk flertal, men eftersom hr. Bendix er begyndt at gå på forlig med socialdemokratiet, så kan det jo være, at hans tiltro til dem er blevet større. Min er ikke.

Til boligministeren vil jeg sige, at hvis en ejendom er et matrikelnummer, så vil det blive meget, meget vanskeligt at fortolke. Der ligger nogle steder flere ejendomme på ét matrikelnummer, og nogle steder én ejendom på flere matrikelnumre. Hvordan vil boligministeren finde ud af, hvilke af disse ejendomme der skal være omfattet af disse regler?

Når boligministeren siger, at 12 er 12, så er jeg enig med boligministeren, men jeg ønskede, at tallet 12 blev hævet til 16, fordi der i mange af disse mindre ejendomme var en rimelighed i at lade grundejeren for en gangs skyld få lov at bestemme en smule selv.

Boligministeren siger til mig, at når man anvender den 15. almindelige vurdering, så var det, fordi ejerne og lejerne gjorde det. Boligministeren ved jo godt, at det gjorde de i 1972, hvor man ikke kendte virkningerne